

Stræderne

www.straederne.dk

MAGASINET

i København

INDRE BY
FREDERIKSSTADEN
CHRISTIANSHAVN
ISLANDS BRYGGE

Ny Carlsbergfondets
Direktør

Nico – en filmmand

Tivoli bag facaderne

Årgang 19 - AUGUST - 2017

Dansk frokost når det er bedst

Mødelokaler med plads til 10-20 personer.
Selskaber modtages op til 90 kuverter

Åbningstider:
Hverdage 11:30 - 19:00 Lørdag 11:30 - 16:00

Frederiksholms Kanal 18 - København K.
Telefon: 33 11 57 70 - www.kanalcafeen.dk

GALERIE HELTH

Asger Jorn
Henry Heerup
Lise Blaaberg
Tina Sonnichsen
Ejler Bille
Lasse Brostrøm
Carl-Henning Pedersen
M.fl.

Sofiegade 4
DK-1418 København K
Tlf. 32 96 95 15
arne@galerielth.dk
www.galerielth.dk

Bolignøglen.dk

– indgangen til 40.000 boliger

KAB • Vester Voldgade 17 • 1552 København V
Tlf. 33 63 10 00 • www.kab-bolig.dk

VIKARBUREAUET
KLOSTERGAARDEN
VED RUTH ROED
OG KAREN ROED
BADSTUESTRÆDE 17
1209 KØBENHAVN K
TELEFON 33 12 63 66
KLOSTERGAARDEN@KLOSTERGAARDEN.DK

- et bureau
i
City

Tlf. 33 12 63 66

Vikar- og personaleservice

klostergaarden@klostergaarden.dk/www.klostergaarden.dk

Stræderne i KØBENHAVN

Udgivet af: Bramdesign

Skindergade 15, 1159 Kbh.K SE- nr.:29503672

Tlf. 20 20 38 20 - www.straederne.dk - kbh@straederne.dk

Ansvarshavende redaktør:

Bo Steen Bram tlf.: 2085 2682

Redaktionelle medarbejdere:

Henrik Ploug (FAF & DB), Flemming Lehrmann,

Kirsten Norn og Jane Lythans

Research: Lone Luna Kelstrup

Annoncer:

Bo Steen Bram - Tlf. 2085 2682 - bram@vip.cybercity.dk

Lay-out og opsætning:

Kirstine Ploug (DJ) og Bo Steen Bram

Fotografer:

Thomas Trane (DJ), Kirstine Ploug (DJ)

Forside foto:

Henrik Ploug (FAF)

Trykkeri: Centraltrykkeriet, Oplag: 4200

Indhold:

Side 3-7 : Karsten Ohrt og Ny Carlsbergfondet

Side 8-9: Amagerfælledvejs trafik

Side 10-11: Pendulparkeringsprojekt

Side 12-13: Byens streg

Side 14-17: Mads Heindorf og Dignity mod tortur

Side 18-21: Nico om arbejdet i dansk film og teater

Side 22-24: Tivoli

Side 25: Olaf Ussing

Side 26: Guitarfestival 2017

Side 27: Svenskerne og os

Side 28: Galleri Claus C

Side 29: Grønlandske hus

Side 30-31: Mad idé

Abonner på STRÆDERNE og få bladet til døren.

Pris 360,- kr. for et år, 11 numre (uden for centrum + porto).

Interviewer: Ploug

Foto: Henrik Ploug (FAF og DBA)

NY CARLSBERGFONDET

Ny Carlsbergfondet er
en kæmpe i dansk
kulturliv

Karsten Ohrt tiltrådte som direktør og formand for bestyrelsen for
Ny Carlsbergfondet 1. januar 2014

Karsten Ohrt har været direktør og formand for bestyrelsen for Ny Carlsbergfondet siden januar 2014 og var i øvrigt fra 1994-2007 også medlem af Fondets bestyrelse frem til sin tiltræden som direktør for Statens Museum for Kunst i 2008, en stilling, der var uforenelig med bestyrelsesarbejdet i Fondet. Karsten Ohrt er uddannet kunsthistoriker og har en lang erfaring fra øvrige museer og kunsthaller i landet, bl.a. Nordjyllands Kunstmuseum i Aalborg, nu Kunsten, og Brandts Klædefabrik i Odense, hvor han som direktør i 19 år havde en central rolle i opbygningen af en af landets bedste kunsthaller. Der er mange meninger

om, hvad der er god kunst, og adspurg om det er svært at spotte god kunst, svarer Karsten Ohrt:

”Nej. Jeg var i Herning og åbne Kunstmessen for nylig, og jeg købte nogle malerier til Fondet. Direktøren for messen spurgte mig,

hvordan jeg kunne vælge blandt de mange forskellige værker. Jeg sagde til ham: ”Du er tryk ved at lade dig bedøve og skære i af en kirurg. Her er

det mig, der er kirurgen. Jeg har en lang uddannelse og har siden 1979 beskæftiget mig med kunst, så jeg har et fuldstændigt kirurgisk skarpt blik for kunst.” Det drejer sig om at se og se og se kvalificeret. Smag og behag er ikke godt nok, når man skal købe ind til et museum, hvor tingene

skal stå for evigheden. Jeg skal vurdere, om et billede har noget alment at sige om samfundet, hvor den ”almindelige” forbruger af kunst mere drives

af affektionsværdien, om man kan lide motivet og farverne osv. Det billede, jeg køber, skal løfte sig ud af det private og have en almen værdi, og det er det, kunsten kan og andre udtryksformer ikke kan.”

Hvilken størrelse har Fondet i dag?

”Vi har i Ny Carlsbergfondet, som er grundlagt af Carl Jacobsen i 1902, en formue, som vi får noget udbytte af, men det, vi især lever af, er penge direkte fra bryggeriet, som vi forvalter i kunstens tjeneste. Konstruktionen er den, at Carl Jacobsens far – I.C. Jacobsen – etablerer Carlsbergfondet og forærer sit bryggeri til Videnskabernes Selskab. Carlsbergfondets formand er også formand for bryggeriets bestyrelse, ligesom fondets fem øvrige bestyrelsesmedlemmer sidder med ved bestyrelsesbordet. I dag er det sådan, at en betragtelig del af overskuddet fra bryggeriet går til Ny Carlsbergfondet og Carlsbergfondet, hvor sidstnævnte støtter videnskab. Indtægterne fra bryggeriet er – heldigvis – stigende i disse år, og Ny Carlsbergfondet er i dag den største fond med speciale i kunst i hele Norden. Der er fonde, der er større, f.eks. Mærsk, men de er ikke fokuseret på kunst i samme grad, som vi er.”

Gjorde Carl Jacobsen noget specielt for at udvikle sansen for kunst hos sine bryggeriarbejdere?

>>>

GIVER TIL KUNST...

Bryggergården i Brolæggerstræde 5 har netop gennemgået en større ombygning. Der har været bryggeri på stedet siden 1700-tallet. Det første bryggeri brændte ved Københavns første brand i 1728, så: brændte det andet ved den anden brand i 1795. I 1826 køber Christen Jacobsen, der er kommet hertil fra Jylland, gården og laver et bryggeri her, som sønnen I.C. Jacobsen – der er født her i gården i 1811 - overtager og laver sine første undergærede øl i kælderen. I.C. Jacobsens søn Carl – ligeledes født i gården, i 1842 - kommer så til, men grundlægger senere sit eget bryggeri, Ny Carlsberg i Valby.

”Dengang tænkte man meget på nationen som helhed frem for de enkelte mennesker, og han havde meget travlt med at lede sit Glyptotek, som var for hele folket. Det første glyptotek var faktisk på Carlsberg, og han sørgede for – for folkets skyld – at der var to dage med gratis besøg for alle. Det var vigtigt for ham, at den kunst, han indkøbte, kom folket til gode. Derfor har Glyptoteket i dag stadig gratis adgang en dag om ugen.”

Hvordan er samarbejdet i dag med Glyptoteket?

”Ny Carlsbergfondets bestyrelse på tre medlemmer sidder også i bestyrelsen for Glyptoteket, efter Carl Jacobsens ønske. Jeg er formand for Glyptotekets bestyrelse, og vi hjælper Glyptoteket så meget, vi kan. Efter at have siddet 6½ år som direktør for Statens Museum for Kunst, hvor vi blev langsomt udsultet af besparelser, syntes jeg, det var interessant at komme til Fondet, hvor vi

ikke tager pengene fra kunsten, men tværtimod giver. Da jeg kom til Fondet, vedtog vi at fordoble tilskuddet til Glyptoteket på betingelse af, at man gjorde Glyptoteket mere synligt, og at man fandt andre samarbejdspartnere, der også kunne bidrage. Det er klart, at vi i Fondet ikke kan blive ved med at give så mange penge

til Glyptoteket, men manøvren har været en succesfuld kickstarter. Der er i den grad kommet ekstra synlighed omkring Glyptoteket, hvilket har ført til, at andre fonde nu er interesserede i at støtte erhvervelser, udstillinger og arrangementer.”

I støtter jo også andre museer med indkøb af værker?

Ny Carlsbergfondet arbejder i kunstens tjeneste

Porten ind til Bryggergården i Brolæggerstræde 5

”Det gør vi, og vi kan supplere til erhvervelser, der ligger langt ud over museernes budget. Når man går rundt på kunstmuseerne i landet og ser på deres værker, vil der meget ofte stå: Støttet af Ny Carlsbergfondet. Når vi køber kunst og forærer til landets institutioner eller finansierer udsmykningsarbejder, bestemmer vi suverænt, men museerne kan også søge midler til indkøb af værker, som deres egne – meget kompetente – folk selv har udvalgt. Og meget ofte slår vi til. F.eks. har

vi lige været med til at betale et meget fint Hammershøimaleri – Hvide Døre - til Ordrupgaard til 15 mio, hvor vi sammen med Augustinus Fonden, Aage og Johanne Louis-Hansen Fonden ligeligt dækkede erhvervelsessummen. Det er vigtigt, at vi fonde er hurtige til at rykke ud og har en god dialog med hinanden omkring de meget store investeringer, hvor det ofte skal gå hurtigt, fordi indkøbet skal ske på auktion.”

Ny Carlsbergfondet grundlagdes i 1902 af brygger Carl Jacobsen og hans hustru Ottilia for at udvikle sansen og trangen til kunst i Danmark. Det holdt i de første år til på Glyptoteket, indtil det kunne flytte ind i Bryggergården i Brolæggerstræde 5 efter gårdens restaurering fra forfalden ruin.

Når Fondet har doneret et værk, er der så en efterfølgende kontrol med, om modtageren passer godt på det?

”For nogle år siden donerede vi værker som gaver. Det gør vi ikke længere, for der sker så store skift i landets forskellige institutioner, at det bliver svært at håndtere. F.eks. var der en skole i Esbjerg, der havde et værk – tre billeder - af Niels Lergaard, som Fondet havde doneret engang i 50’erne. Nu skulle skolen så sælges, og de spurgte, om det var i orden, at den gave, Fondet havde givet, blev solgt med. Det mente vi nu ikke var i orden. Derfor er det sådan nu, at værkerne er deposita, som modtageren har ansvaret for at vedligeholde og holde forsikret. Vi kan ikke holde øje med alt, hvad Fondet har ude, det er nok over 10.000 værker. Noget nyt i min tid er, at vi gerne vil lave noget formidling omkring det, vi giver, det skyldes jo nok min baggrund som museumsmand. F.eks. har vi netop givet en flot udsmykning af fire billedkunstnere til

Marselisborg Gymnasium, og der har vi i samarbejde med gymnasiets lærere udviklet et formidlingsprogram, som kan indgå i deres undervisning, og også haft lærerne med i processen, så eleverne får mere ud af at betragte værkerne.

Et andet eksempel er en meget stor udsmykning af Jais Nielsen, som Fondet gav fra 1928-35 til Skt. Elisabeths Hospital her i København – nu Region Hovedstadens Psykiatriske Hospital. Jeg

Ny Carlsbergfondet har i dag adresse i Carl Jacobsens fødehjem

blev ringet op af Region Hovedstaden, som havde ansvaret for bygningen og ønskede at male udsmykningen over med hvidt, fordi den var i dårlig stand. Det kunne jeg ikke tåle at høre, så jeg tog ud og kiggede på den. Det viste sig ganske rigtigt, at den var i dårlig stand, men det var altså Danmarks næststørste freskoudsmykning på 350 kvm, kun overgået af Joakim Skovgaards fresko i Viborg Domkirke. Det blev til, at vi i samarbejde med Nationalmuseet fik udsmykningen restaureret og belysning opsat. En bekostelig

STØTTER KUNSTEN...

Direktør Karsten Ohrt er uddannet kunsthistoriker og har en meget lang erfaring med kunst bag sig

satsning, men et stykke vigtigt kulturarv er nu sikret. Jeg er nu ved at opsøge flere sådanne restaureringsprojekter med henblik på forskningsmæssig restaurering. På den måde passer vi på det, vi giver.

Støtter Fondet "udkantskunst" – ikke bare fra "Udkantsdanmark", men også helt ny kunst?

"Hvis der er nogen, der støtter udkantskunst, så er det Fondet. Det har det været siden 1902. Vi sørger for, at alle landets museer og institutioner får mulighed for at erhverve kunst, Fondet har f.eks. netop

bevilget en Tal R-skulptur til Skive Gymnasium. Vi tager alle ansøgninger alvorligt. Jeg mener, at dialogen med borgerne – via ansøgninger – er vigtig netop for at udvikle sansen for og trangen til kunst i Danmark, som Carl Jacobsen formulerede det. Vi har ingen interesse i at proppe noget bestemt kunst ned i halsen på folk, men råder og vejleder gerne. Vi har også via vores indkøb værker stående, som vi kan anbefale til udsmykning.

Med hensyn til nye kunstnere er det sådan, at Fondet har tradition for at fokusere på kunstnere, der er blevet

VI HENTER OG BRINGER

MAKTABI ÆGTE TÆPPER

SPECIALVASK • REPARATION

I 4 generationer har vi specialvasket og repareret de ægte tæpper med den respekt og nænsomhed man skylder det smukke håndværk. Vi specialvasker med nænsomt håndarbejde på eget vaskeri. Kun natursebe - ingen kemi.

Tal med eksperter på begge adresser
St. Kongensgade 83-85 Kbh. K.
Fjeldhammervej 4 Rødovre
Telefon: 33 14 12 02 - se mere på www.maktabi.dk

Tag annoncen med og få 10% rabat

anerkendt. Den tradition har jeg tænkt mig at videreføre. Der er en meget god skillelinje i Danmark, hvor staten sit ansvar i begyndelsen, med uddannelse, ligesom Statens Kunstfond har et ansvar med at hjælpe vækstlaget med legater osv. På et tidspunkt bliver visse kunstnere etablerede, og vi spotter så et potentiale, vi kan arbejde sammen med omkring projekter til hele landet. Det er ikke aldersbestemt, for talent udvikles også hos helt unge, som hurtigt kommer frem."

En gang om året, på Carl Jacobsens fødselsdag den 2. marts, uddeles dels Carl Jacobsens legater: Museumsmandslegatet på 150.000, som han selv opret-

Nuværende direktør for Ny Carlsbergfondet, Karsten Ohrt, var i årene 1994-2007 medlem af Fondets bestyrelse

tede, Ny Carlsbergfondets Hæderslegat, som er kommet til senere, på 250.000 kr., i år tildelt Helle Behrnd fra Kunstforeningen Gl. Strand. Dertil kommer to kunstnerlegater à 100.000 kr. Disse legater kan ikke søges, men tildeles efter Fondets skøn."

Ordet Glyptotek stammer fra græsk og betyder en samling af billedhuggerværker. Glyptoteker kom på mode i 1800-tallet, det første blev etableret i 1816 i München af Ludwig 1. af Bayern. Carl Jacobsen åbnede sit første Glyptothek ved bryggeriet i Valby i 1882, hvorfra den støt stigende samling – doneret til det danske folk af Carl Jacobsen i 1888 – blev flyttet til Ny Carlsberg Glyptotek over for Tivoli, åbnet i 1897.

Frivillige kirkevagter søges

Hver dag fra 11.30 til 16.00 åbnes kirkedøre for andagtssøgende og turister. Har du lyst til at passe på kirken og møde mennesker fra hele verden, så er frivillig kirkevagt ved Helligaandskirken på Strøget noget for dig. Opgaven kræver et par timer om ugen og giver rige oplevelser og fællesskab med andre frivillige.

Kontakt administrationschef Jørgen Hvolbye Lauritzen
jorgen@helligaandskirken.dk eller tlf. 40 14 12 44

Trafikken på Amagerfælledvej...

Lastbiler i stor størrelse må køre på spærrefladen

Man må da sige, at Københavns trafikborgmester gør, hvad han kan for at dæmpe biltrafikken i byen, for ikke at sige at få bilerne ud af byen. Nyligt er der ofret et millionbeløb på at omlægge Amagerfælledvej på strækningen fra Sundholmsvej til Christmas Møllers Plads. Cykelstierne er blevet gjort væsentlig bredere, skønt antallet af cykler på stierne ikke kunne give anledning til udvidelsen. Til gengæld er kørebanearealet blevet indskrænket, så der op til krydset ved Amager Boulevard nu er én ligeud-højresvingbane og én venstresvingbane, hvor der før var to, som i øvrigt førte lige over i de to baner på Boulevarden. Det giver mere tomgang for bilerne, hvad der ikke en forbedring af luftkva-

liteten. Omlægningen har for resten også forringet forholdene for udrykningskøretøjer, men så bruger de selvfølgelig bare cykelstien, når det kniber. Der er også malet en bred rød stribe på midten af vejen. Meningen er vel, at bilerne ikke må køre i det røde felt, men på en del af strækningen er de simpelthen nødt til det. Der er også anlagt nogle store midterheller, ved Boulevarden endda to, skønt de gamle fungerede udmærket. Dog skal det retfærdigvis siges, at den helle, der er anlagt ved Peder Vedels Gade er en forbedring. København burde erkende, at der ikke findes storbyer uden biler, og at den politik, der indskrænker kørebanerne og nedlægger parkeringspladser, ikke føre nogen steder hen. Det er nu sådan, at byens bor-

Smejendomme og Advokatfirmaet Marker er et ejendomsadministrations kontor med speciale i indre by og fredede ejendomme.

Kom forbi til en kop kaffe og hør hvad vi kan hjælpe med.

ADVOKATFIRMAET MARKER

Thomas Marker advokat

Brolæggerstræde 6 – 1211 København K – Tlf. 33 11 00 70
tm@advokat-marker.dk – www.advokat-marker.dk

Krydset før trafikomlægningen

gere har biler, medens det især er de udefra kommende biler, der fylder gaderne, se bare på morgentrafikken på byens indfaldsveje. En væsentlig forbedring og billiggørelse af den kollektive trafik, anlæg af parkeringspladser i byens periferi vel nok er vejen frem. Det kan undre, at man for milliarder anlægger en ringmetro, som i h.t. "Ingeniøren" aflaster byen for 0,5 % af sin biltrafik, for man har radialerne fra byens udkant til centrum på plads. Eksempelvis kan man undre sig over, at Metroen ikke er ført helt ud til Dragør. Det bliver spændende at se frem til, hvad byens trafikborgmester finder på af omlægninger af gader og stræder i de næste mange år. I den nærmeste tid er det vistnok Amagerbrogade, der står for

tur, og det giver sig sikkert udslag i en yderligere belastning af Amagerfælledvej, og det skønt brogaderne helt fra gammel tid er byens hovedfærdselsårer.

URMAGEREN
Dronningens Tværgade

Specialiseret i
antikke ure

Ring til os
for et
uforpligtende
tilbud!

Dronningens Tværgade 14
1302 K.
Telefon: 4341 6218
Mail: urmageren@live.dk

Og efter omlægningen

Hyggelig og ægte dansk restaurant

København Cafeen

Badstuestræde 10

1209 København K
Tlf.: 33 32 80 81
rest@cphcafen.dk
www.kobenhavnercafeen.dk

Spændende parkeringsprojekt...

For og til mennesker...

Helle Klint i sit studio Ashore.

”Metabolisterne” fra 1960 med den verdenskendte arkitekt Kenzo Tange i spidsen, og den senere ”ArchiteXt” gruppe, anført af Minoru Takeyama. Helle Klint var blandt blot tre udenlandske arkitekter, og den første kvinde, der på den tid havde egen tegnestue i Japan, og hun skulle som sådan blive den første, der fik en japansk designpris.

Mod alle odds fik Helle Klint en uventet dobbeltrolle i Japan: Først og fremmest blev hun selv stærkt inspireret af den for hende ukendte og unikke japanske kultur, dels blev hun en betydelig inspiration for mange i Japan, først og fremmest blandt designeliten. Helle Klint havde i 1964 modtaget et 2-årigt japanske statslegat og var flyttet til Tokyo.

Her blev hun kort efter gift ind i toppen af den japanske arkitekt-pyramide, viste det sig, med den Harvard-uddannede Minoru Takeyama, som hun først havde mødt på Finn Juhls tegnestue i København.

I det mandsdominerede japanske samfund valgte Helle Klint, at beholde sit pigenavn. Efter 2 års studier på Waseda Universitet af traditionel japansk arkitektur: *Rummet mellem inde og ude*, startede hun sin egen tegnestue. Antallet af opgaver voksede, og det blev til:

Dette billede er kun illustrativt og viser, hvordan hele Nørrevold kunne blive et parallelt parkeringshus

Helle Klint Interior Design Office, der lå over for Nezu Museum i Aoyama. Sideløbende med sine indretningsopgaver arbejdede hun med møbeldesign og -produktion. Det udviklede sig til en omfattende helhedsdesign-serie, der bestod af stole, borde, gulvtæpper, sengetæpper, reoler, knager og bøjler, kaldet Orbit Serien, som hun indenfor en sikker designfilosofi produktudviklede i takt med indretningsopgaverne. Orbit Serien, der blev rigt publiceret i blade og tidsskrifter, gjorde Helle Klint kendt, og i 1974 modtog hun Japan Commercial

Designers Associations Ærespris for sin indretning af Didee i Roppongi, en privat klub for de 100 ledende forretningsmænd i Tokyo. Samme år vendte hun nu tilbage til Danmark og har siden da arbejdet med design uddannelser, med glaskunst og senest med større arkitektur-skitseprojekter, fortrinsvis i København men også udenfor landets grænser. Helle Klint har modtaget flere designpriser og legater, og hun har skrevet ca. 75 publicerede artikler, fortrinsvis i Japan, om designrelaterede emner. Så tilbage til projektet. Helle Klint har arbejdet på Parkeringsprojektet nu et godt

Billede fra premierebogen da Skt. Annæ plads projektet blev færdigt

stykke tid. Helle residerer i Plug Fotografi's tidligere lokaler i Badstuestræde og hun fortæller: -”Indre by, og på sin vis også de omliggende byområder, er jo fuldstændig afhængige af at både mennesker, men i høj grad også varer kan transporteres ind og ud. Uden varer og detailhandel vil byen jo ende som et museum. Og ulykken er jo allerede i gang. Vi kan se det på butiksdøden her i indre by. Og i forbindelse med at jeg så indvielsen af Skt. Annæ Plads projektet, og den parkeringskælder, der er med her, kom jeg i gang med at tænke på et fremadrettet og mere fyldestgørende projekt. Inspirationen er ikke mere indviklet end det. Og mit arbejde med Metabolisterne i Japan, med megastrukturer, fik det blot til at realisere sig mere i mig. Jeg gik til City Avisen, som lavede en lille historie om det, og det gik i første omgang ud på at lave et projekt, som kun omhandlede ét underjordisk parkeringshus. Men i det videre arbejde viste det sig, at det blev til et noget andet projekt end det oprindelige. Frederiksberg Kommune var

til en start en slags prøveklud, hvor Frederiksberg Allé skulle være Parallel underjordisk emne for det første P-hus. Men en fredningssag umuliggjorde dette. Nu arbejder vi på at skabe en bestyrelse til projektet som, i sidste ende, skal udvirke et omni-underjordisk kæmpe parkeringshus i 4 etager. Det er tanken, at hele indre by skal omringes af parallel P-huse, som er i konstruktiv familie med Skt. Annæ projektets løsning. Dog i en meget større og mere effektiv plan. Sådan at der er flere nedkørsler fra forskellige verdenshjørner. Alt er i øjeblikket jo kun på tegnebrættet, og mine samarbejdspartnere hjælper med iøjnefaldende og billedskabende tegninger, som det er håbet at både Københavns kommune, men også staten overordnet, vil kunne se det uimodståelige i. Nemlig at den generelle persontransport, som er bilafhængig, ind og ud af byen, vil kunne løses rigtig godt. De, som skal ind til byen om morgenen for at arbejde, kan få bilen væk fra gader og stræder. Dette uden at skulle ’kæmpe’ om

en parkeringsplads således, at man ikke skal bruge unødvendig tid til at komme af med bilen. Og omvendt. De, som kommer tilbage fra arbejde uden for byen, kan anvende pladserne, når alle de ’andre’ er draget af igen. Derfor kalder Helle Klint projektet for Pendulparkering. Det har været muligt at finansiere én, snart 2 Metro transportsystemer. Jeg tror, at også dette projekt gennem statslig, samt også privat finansiering, vil kunne lade sig gøre at sætte i værk. Især når man ser, hvad det vil komme til at betyde for infrastrukturen, for vor elskede hovedstad. Detailhandelen vil kunne få fremført varer i byen uden trafikpropper, fordi den almindelige ’jeg skal til byen’ trafik, vil forsvinde under jorden. Og når ’ombytninger’ i byen, i løbet af dagen er overstået, vil byen være fri for parkerede biler, i det store hele. Det er selvfølgelig tanken, at finansieringen bliver betalt af brugerne, i form af afgift, som vi ser det i dag og med ’hjemstedsafgift’ for de som bor i byen. Det geniale er det

underjordiske. Det fylder nedad og det er billigt i forhold til at bygge op eller omkringliggende. Man kan forestille sig områder til El-biler med ladestationer og andre til hybrid -og fossil-biler. Vi må se, hvad vort fremtidige arbejde kommer til at betyde for projektets eventuelle udførelse.-” slutter Helle Klint.

Den Japanske
Broderiforening
Yamanashi Hemslöjd
besøger Danmark

Se de flotte
broderier og deltag i
forskellige workshops

Det vil være muligt at
købe broderi kits af
udvalgte modeller

Arrangementet er
lavet i samarbejde
med
Haandarbejdets
Fremme,
Designmuseum
Danmark,
Yamanashi
Hemslöjd
i anledningen af
fejringen af 150 års
jubilæum for
diplomatiske
forbindelser mellem
Danmark og Japan.

4.-10.September 2017

Udstilling af Japanske korsstings broderier.
Designmuseum Danmark, Bredgade 68, DK-1260 København K

YAMANASHI
HEMSLÖJD

Die Kneipe
unter Galathea Kroen

jazz • blues • soul
på vinyl

Tirsdag - Lørdag 16-24
Kompagniestræde 33 1208 københavn k

Med udgangspunkt i
VVS - EL - MURER
leverer vi det gode
håndværk - til dig i
Stræderne ...

De blå mænd

RING TIL 70 27 80 31 • WWW.3BLAA.DK
Vores døgnvagt har telefon : 38 89 08 89

WILDERS PLADS

Wilders Plads Ejendomme A/S
STRANDGADE 54, 1401 KØBENHAVN K.
Telefon: 32 54 48 88

SLOTSKÆLDEREN
hos Gitte Kik
ANNO 1797

Fortunstræde 4, 1065 K. Tlf.: +45 33 11 15 37
www.slotskaelderens.dk

Byens Streg....

Sven Okkels fotograferet af Karsten Bundgaard

FRANKRIG

Butinages Rosé
Château de Nages, Rhône

En delikat og aromatisk rosé med kødfuldhed, dybde og krydderier. En rigtig rosé til gastronomien.

Normalpris kr. 125,-

Pr. fl. kun **99,-**
SPAR 26,-

VINOBLE
Krystalgade 18 1172 København K 3314 0387
sktpetri@vinoble.dk www.vinoble.dk

Spids
www.hviidsvinstue.dk

Andreas kirken
mellem Botanisk Have
og Søtorvets Tårne.

Tegningerne er blevet til på byvandring, hvor Sven har tegnet on location.

Kunstmaleren Sven Okkels tegner stemninger fra vores by med en lille kommentar.

18-5-17 So

Kamp mod tortur i struktur...

Mads og Anisette i samhörighed

Kollektionen på dekoration af sten

Guldsmedekunstneren Mads Heindorf har skabt en ny smykkekollektion. Smykkerne blev præsenteret på Dignity Day i Kongens Have d. 10. juni og navnet på denne kollektion er: Hjerterblod. Overskuddet fra salget af den komplette kollektion går til: Dignity. Dignity er en organisation, som

kæmper mod tortur og for torturofre fra hele verden. Mads Heindorf fortæller: "Det begyndte for et par år siden, nærmere 3, hvor Dignity kontaktede mig. Dignity er mere præciseret Dansk Institut mod Tortur. En organisation, der havde sit udgangspunkt i Danmark, men som nu har kontorer rundt

omkring i hele verden. Organisationen tager sig af de ofre, som har været udsat for tortur, med psykologhjælp og andet, der kan hjælpe det enkelte menneske, som har været gennem det frygtelige og forfærdelige, det er at have været udsat for tortur. Også politisk arbejder organisationen for at få dette uvæsen fjernet fra verden."

Mads Heindorf fortsætter: "Jeg har, gennem en tæt relation, fået fortalt, hvad mennesker har været udsat for. Alle her i landet, som har været udsat for tortur, er mennesker som er flygtet og, mere

eller mindre tilfældigt, er endt her i Danmark. Jeg blev interesseret gennem oplysning og fandt at jeg, gennem mit eget arbejde, kunne gøre en forskel. Vi i Danmark kan jo ikke helt forestille os, hvad det vil sige, at der udbryder krig og at der, som en del af krig, udføres tortur. Eller at man måtte leve et sted hvor et regime, enten politisk eller religiøst, udfører tortur for at få oplysninger om modstandere af deres individuelle systemer. Vi har det jo så godt herhjemme, i et beskyttet demokratisk samfund, hvor tortur ikke findes. Men torturofre har været nødt til at stikke

Hjerterblod ørestikker

Smykker med budskab...

Stor Hjerterblodsring

af fra deres hjemsteder. Nogle alene. Andre med hele deres familie. Og rigtig mange af dem har været udsat for tortur. Når man bliver oplyst, ser man med andre øjne på virkeligheden. Når man ser ud på gaden, på folk der går forbi, så har nogen af dem været udsat for tortur. Man kan ikke se det på dem. Men de går rundt med vældige sår indeni. Forestil dig at have været udspurgt med smerte, om du er fjende eller ven? Og måske kun fordi du er anderledes flertallet? Det er så uhyggeligt, at det sker

i dag, i året 2017. Og i den udstrækning, som det stadig gør. Jeg synes, det er rigtig godt at kunne bakke op omkring Dignity og deres arbejde, på den måde, jeg kan gøre det. Og hjælpe med at bringe fokus på arbejdet mod tortur.

Den terrorisme, der er kommet til i nyere tid, har blandt andet betydet, at menneskeheden ligesom har accepteret, at nogle må udsættes for tortur. Præsident Trump, og andre tidligere præsidenter fra Amerika, har 'tilladt' metoder for at

Hjerterblods Vedhæng

få fanger til at tale. Og andre lande har stadigvæk for vane at bruge denne form for forhør af fanger, for at få folk til at tale.

Den lovgivning mod tortur, der internationalt har været opbygget gennem tiderne, faktisk helt tilbage til oldtiden vel, er ekstra meget under pres nu. Frygten bliver vores fjende. Vi er bange for, hvad der måske kommer til at ske."

Guldsmedekunstneren Mads Heindorf fortæller: "Dignity kontaktede

mig i forbindelse med, at de skulle have lavet en årsprissskulptur. Jeg blev spurgt, om jeg ville komme med forslag, og jeg fandt, at noget forstenet træ, jeg havde på lager, kunne være en del af projektet. Det er mange millioner år gammelt. Jeg havde tanker om Sisyfos. Den græske myte om manden, der ruller en sten op på bjerget, blot for at den skulle rulle tilbage, til næsten samme sted. Og så, forfra. Op ad bakke. Hele tiden. Det passede vældig godt til årsprisen.

Mads Heindorf skaber nyt...

Anisette er protektor og ambassadør for Dignity

Ikke fordi jeg tror, at det er en uendelig kamp. Men vi ser jo, gennem tiderne, fremskridt og tilbageskridt, netop hvad tortur angår. Hvorfor ikke lade hadet og utrygheden blive afløst af noget mere kærlighed? Ordentlighed. Vi kan få en verden, der handler mere om kærlighed og medmenneskelighed.

Og en verden, uden tortur.

Så vi lavede den her pris. Med de to mennesker, manden og kvinden, der ligesom holder et todelt hjerte, medens de kravler op af bjerget. Det handler om, at de holder kærligheden sammen. Og det har vi anvendt som tema, for hele den ny kollektion.

Årsprisen med det forstenede træ og parret på toppen

Lille Hjerteblodsring

Smykker med værdighed...

Mads ved prisoverrækkelsen på den Franske Ambassade
foto: Chris Green

Så kunne jeg med mit håndværk gøre en forskel.

"Dignity arbejder, med tidlig indsats, i flygtningelejre. De arbejder politisk med at få ændret lovgivninger og ditto holdninger til tortur. De arbejder med at bringe fokus på, hvor meget tortur der egentlig findes, rundt omkring i verden.

Hvis folk vidste, hvor mange mennesker, der, bare i vores virkelighed, går rundt og har været udsat for tortur, så ville de løfte blikket mere for denne sag, tror jeg. Man ville tænke på, hvor meget det har betydning for disse menneskers hverdag – selv i deres eksil her i Danmark. Dignity støtter også her-

hjemme.

Det var dejligt at kunne introducere kollektionen på Dignity Day i Kongens Have 10. juni. Se og føle, hvor mange mennesker, der alligevel støtter sagen. Vi fik lynhurtigt – faktisk for hurtigt, solgt alle smykkerne, der relaterede til dagen. Fantastisk. Og Anisette, som er protektor og ambassadør for Dignity, er et godt fyrtårn for organisationen. Hun har rejst rundt i verden og givet koncerter, for på hendes måde at bringe fokus på sagen. Og hun passer som ikon, med sin energi, perfekt ind i mit univers, hvor jeg vil have kærligheden og medmenneskeligheden til at fylde meget mere i vore liv. Vi

tortur er absolut. Ingen særlige omstændigheder af noget art, hverken krigstilstand, trusler om krig eller terror, politisk ustabilitet eller anden nødstilstand kan retfærdiggøre tortur.

Dignity er et dansk menneskerettighedsinstitut, som har behandling, forskning, international udvikling og fortalervirksomhed, under ét tag. Organisationen er repræsenteret i over 20 lande, hvor man samarbejder med lokale partnerorganisationer – og i udvalgte lande med statsinstitutioner - om at bekæmpe tortur og hjælpe torturoverlevende og deres familier til et bedre liv.

Se meget mere på www.dignityinstitute.dk

Østergaardsstræde 8, 1211 København K. Tlf. 33 11 58 80
Åbningstider: Mandag - lørdag kl. 11.00 - 23.00, køkkenet kl. 11.00 - 20.45
Søndag kl. 12.00 - 15.00, køkkenet kl. 12.00 - 17.00

En mand bag dansk film...

Og en del kunst...

NICO - Et menneske bag film og teater i Danmark.

Tagrygningen på udstilling

Håndlavede smykker

Meget af det man ser på overfladen af noget endeligt færdigproduceret, gemmer på interessante mennesker indenunder. Jørgen S. Nicolaisen har været et betydningsfuldt menneske i dansk film og teater, helt tilbage fra tresserne. Hans interesse for scene og filmarbejde stammer helt tilbage fra hans barndom, hvor hans faster havde stakit lige ind til ASA studierne i Lyngby. Her hang han som otteårig, sammen med andre kammerater, og beskuede berømtederne komme og gå, når de skulle arbejde på film. Ib Schönberg, Peter Malberg og mange andre på den tid, kendte kunstnere. At han selv, mange år senere skulle ende dér og lave filmarbejde, er en sjov finurlighed.

Mange år senere havde Nico arbejde i tøjbranchen og ved en tilfældighed kommer han til at deltage i en premierefest på en teaterforestilling, hvor Bodil Steen og flere andre betydede teaterfolk fra den tid medvirkede. De bliver forelskede og medens der var

godt ild i raketten, flyttede de sammen på Bainco Lunos Allé, på Frederiksberg. Nico blev samtidigt Bodil's manager, for nu at bruge et moderne ord. Og de to holdt sammen i næsten otte år.

Samlivet havde selvfølgelig skabt nogle kontakter rundt omkring og Nico startede på Bristolteateret i 1968, under den forrygende teaterkunstner Jytte Abildstrøm. Hun havde været medvirkende på Alléscenen i forestillingen "Folk og røvere i Kardemommeby" og i den forbindelse lærte Nico altså Jytte Abildstrøm at kende, som kontaktede ham pr. telefon. På Bristolteateret byggede Nico både scenerum, men ikke mindst også publikumsområdet. Man brugte blandt andet Carlsberg ølkasser, som man fik gratis, til at skabe rummet dengang. Det var pionerarbejde, hvor glæden ved arbejdet, bar den dengang, meget lave løn. Men det var en kæmpesucces og umiddelbart efter skulle man lave "Svend, Knud og Valdemar" på Riddersalen. Her

Nico i arbejde som statist på en af de mange film, her bl.a. sammen med Ove Sprogø

GALLERIET I SKT. PEDERSTRÆDE

mfk
www.mfk.dk
Tirsdag - fredag : kl. 10 - 17
Mund- og Fodmalende Kunstnere i Danmark ApS
Sankt Peder Stræde 39, 1453 K. - Telefon: 46 35 49 75 - Mail: mail@mfk.dk

medvirkede blandt andre Bodil Udsen sammen med Sitter Horne Rasmussen og Carl Ottosen. Og Carl Ottosen var på det tidspunkt også filminstruktør, og i et øjeblik, hvor Nico står i kulissen sammen med ham, spørger han, om ikke Nico vil arbejde sammen med ham på film.

Det var noget af et spring, men Nico takkede ja og fik derigennem sin første erfaring med filmarbejdet. Det var filmen "Soldaterkammerater" det drejede sig om, og efter arbejdet med denne film, gik det slag i slag med 30-35 yderligere film. Og det, uden at have nogen som helst baggrund.

Hvordan oplevede du det så rent personligt?

- "Det var en leg simpelthen. Hvor jeg egentlig havde evnerne fra dengang fatter jeg ikke. Uden erfaring er alt lidt svært. Men de mange forskellige miljøer der skulle fremstilles til de enkelte film, lige fra grøntsagskældre til slotsmiljøer, har nok været den 'gave' der gjorde det hele muligt.

At skulle lave de fleste dekorationer til filmene, var jo et samarbejde med instruktør og scenograf. Scenografen lavede dekorationerne, som så skulle fyldes med ting, som passer til miljøet. Et kæmpearbejde. Både at sætte sig ind i tiden, som den enkelte film handlede om gennem manuskriptet. Men også at få personernes stil til at passe til dekorationen.

I Amerika, for eksempel, har man jo folk som sidder og kigger på fejl i filmene. Og i værste fald bliver der lagt sag an, hvis dette eller hint er blevet fremstillet visuelt uden tilladelse. Det er jo ikke noget man hører om sker herhjemme. Jeg har i hvert fald ikke oplevet noget i den retning. Kun at få god kritik for mit arbejde. Det har været utroligt spændende, at være med på specielt de store produktioner, som f. eks. "Ånderne hus". Der måtte vi jo hente en del af rekvisitterne i udlandet. Møbler og nips. Den film tror jeg, jeg kan sige har været min største. Både udstyrmæssigt som arbejdsmæssigt. Helt ned i detaljen med smykkearbejde. Det var helt euforisk at være med på det hold. At have de helt store stjerner på tæt hold og kunne tale med dem, var fantastisk. Vi måtte egentlig ikke, men hvis kemien var der, så er vi jo bare mennesker, som sludrer over en kop kaffe i pausen eller i frokosten. Og så er man pludselig 'bekendte' uden at være mere end det, men det er alligevel stort. At sidde at sludre med folk, i det format som Jeremy Irons og Meryl Streep tilhører – det var en oplevelse ud over det sædvanlige. Kontrakter kan ikke altid lukke munden på folk. Selvom en del af 'settet' ikke må indlade sig med stjernerne, så sker det altså alligevel nogen gange. Og andre gange 'svinger' man måske slet ikke sammen med nogen. Og sådan er livet jo også. Lidt morsomt er det, at jeg meget ofte hurtigt faldt i 'snak' med de lidt ældre, danske kvindelige skuespillere. Ofte

Nico fortæller i privaten om sit arbejdsliv med egen kunst i forgrunden

fordi de måske har følt sig lidt alene, eller har været nervøse over arbejdet. Det har jeg vel ligesom kunne mærke, og flere gange har det hjulpet, at være imødekommende og sludre med dem. Og det har faktisk skabt venskaber, som jeg ikke ville undvære. Filmen "Peter Von Scholten" fra 1987, der handlede om de Vestindiske øer og historien om dem, var også en meget stor og spændende opgave. Her var jeg produktionsleder, dog ikke alene. Igennem mange år arbejdede jeg ved Nina Crone filmene. Allermest som free-lance. Når filmene

La Fontaine
Copenhagen

Kompagnistræde 11
1208 København K.
Tlf.: 33 11 60 98
www.lafontaine.dk

Gitterlæge til Andernes hus som ikke blev anvendt i filmen

Det håndlavede smykke som Meryl Streep havde på i Åndernes Hus

Interiør fra Åndernes Hus

Ole Ennst under optagelse til filmen 'Peter Von Scholten'

var færdige, var man sådan set arbejdsløs. At så telefonen ringede allerede inden filmen var færdigproduceret, med tilbud om nyt arbejde, har været mit held gennem årene. Jeg har aldrig været arbejdsløs. Nogen gange har man været stresset, det siger næsten sig selv. Det er hårdt, hårdt arbejde. Og så må man lige 'klappe hesten' og holde lidt ferie og få blus på lampen igen. Men medens det står på, er det også rigtig skægt og givende. Man kommer ind bag folk, og sommetider kommer man til at kende dem mere personligt. Personer som Bille August eller Palle Kjærulff Schmidt. Det kan også være fantastisk. Arbejdet var en komedie. På godt og ondt. Man var medspiller i hele det samlede billede. Og når en film var færdig, kunne det næsten føles som en skilsmisse. Næsten grædefærdigt. Ses man igen? Det hele var meget intenst. Mellem 4 til 6 måneder var

man sammen fra tidligt til sent. "Hvad var det sjoveste ved arbejdet?" "Det har nok været at arbejde med Dirch Passer og de kunstnere, der var en del af de film, hvor bla. a. han var medvirkende, og jeg arbejdede med. Vi kunne grine, så vi næsten ikke kunne trække vejret. Det kunne gøre det hele arbejde værd. Men i høj grad også at skabe miljøerne, som kommer med i filmen. Og at det 'holder', som man siger. Også en film som Lise Nørgaard's 'Kun en pige' var dekorationsmæssigt at arbejde med. Forandringer over tid skal passe perfekt. Men det sjove kan også være alvorligt. Da vi lavede filmen 'Nattevagten' blev det lidt uhyggeligt. Tilfældigt havde jeg boet i Griffenfeldtsgade, på Nørrebro i København og dér lå Sct. Josefs Hospital, som var lukket og tomt. Det slog ned i mig, at det måtte kunne bruges. En del af dette

researcharbejde kom til at præge filmen, og det var med til at gøre den til den succes den var. Men det gik også lidt ud over nerverne. Man kunne mærke uhyggen, selv under arbejdet med filmen og de locations i øvrigt, der blev brugt. En anden film der påvirkede mig under arbejdet var filmen 'Hør, var der ikke en som lo?' med Jesper Christensen i hovedrollen og som Henning Carlsen instruerede. Den handlede om arbejdsløsheden i 30'erne og var meget forstemmende. Der var ikke meget fnis i krogene ved den film. Men som sagt. Det er jo hele holdet bag en film, der får skabt 'værket' i fællesskab.

Den samlede "ånd" der gør det. Men alle filmene har været så forskellige. Det er film jo, heldigvis. "Hvad var det mest belastende eller ekstra svært ved branchen?" "I de tidlige år var Risbystudierne også en af mine arbejdspladser og her kunne man komme ud for, midt i en produktion, at ledelsen kunne sige, at de gerne ville have en kop eller en anden, lidt speciel ting, ind i optagelsen af en eller anden grund. Og da der jo er budgetter og tidsmæssige begrænsninger, som skal passe sammen, kunne det være virkelig presserende at hente 'varerne'. Jeg har nogen få gange måtte køre ind til siden

og tørre næseblod, fordi det var lidt for hektisk. Men det er intet i det store billede. Nogen gange har man arbejdet for en detalje i filmen, som både har været opslidende arbejdsmæssigt, men for selve filmen, også dyr som overhovedet ikke kom med i den færdige film. Der fandtes ikke så meget 'loppemarked' den gang, og derfor kunne det være sværere at finde de rigtige ting. Det kunne også godt føles lidt mærkeligt, når nu man havde lagt sig i selen, for at få detalje i en dekoration. I 'Åndernes hus' havde vi skaffet møbler, og der var bygget dekorationer og smedet jernlåger til en indgang, som heller ikke kom med. Det er et spild, som man skal man kunne tåle. "Hvornår stoppede du med at arbejde med branchen? Da jeg fyldte 65 år stoppede jeg helt. Men jeg havde da kunne mærke, at man i de sidste år, ikke kunne få tiden til helt at passe, på samme måde som tidligere. Derfor blev det reklamefilm den

sidste tid. Det var kortere perioder man arbejdede på i reklamefilmen, 3 til 4 dage, og det var knapt så hektisk. Fordi branchen er, som den er, kunne jeg trække ned, så alting passede bedre, og samtidigt også få tid til mere personlige kreative ting. Jeg har lavet forskellige kunstværker og udstillinger. Da vi skulle have nyt tag på vores bondehus, nedtog vi rygningen og dermed også 'kragetæerne'. Stolperne blev ved en lang proces malet og monteret på fod. Samlet set et smukt skulpturelt arbejde, som blev udstillet på Handelshøjskolen i en periode. Jeg har skabt mange ting, som har haft bredere interesse end jeg egentlig havde forestillet mig, og som jeg kunne sælge. Kreativitet forandres hele tiden, og lige for tiden synes jeg det er sjovt og spændende, at lave halssmykker af forskellige sten, som jeg køber i udlandet. Så jeg har nok at få tiden til at gå med. "Slutter Nico. Nico er stadig aktiv og f.eks. tilknyttet Sorø Kunstmuseum.

HUSMANN'S VINSTUE

Larsbjørnsstræde 2
1454 København K
Telefon: 33 11 58 86
www.husmannsvinstue.dk
Hverdag: 11.30 - 18.00
Lørdag: 12.00 - 17.00

Det Tivoli vi ikke ser...

Tivoli...

Solopgang en vinterdag på 'HovedAlléen' set mod det gamle Nimb, som også er en af havens meget gamle bygninger

Tivoli er en gammel have. Oprindeligt fik Georg Carstensen ideen til forlystelseshaven, gennem de rejser han havde gjort rundt i Europa, hvor han så de parker, som i syden gjorde, at folket dér hyggede sig. Da Georg Carstensen kom tilbage til Danmark, bad han kongen om tilladelse til at skabe en forlystelseshave på resterne af de helt gamle voldanlæg, omkring det ydre af Vesterbro. Carstensen fik stiftet et aktieselskab, hvor mange af datidens håndværksmestre, det vil sige, flere laugsområder, var interessenter. Hurtigt byggede disse området op, med træbygninger og haveanlæg og i 1843 d. 15. august, kunne

Tivoli åbne for publikum for første gang. Haven blev hurtigt et tilløbsstykke og nogle historikere mener, at haven var med til at undertrykke en del revolter, fordi folket nu kunne opleve, glæde sig og nyde livet. Ikke herfor mindre, blev Tivoli helt fra starten et tilløbsstykke. Godt nok havde man Dyrehavsbakken, men der var langt derud og Bakken havde et, på det tidspunkt, lidt blakket ry. Alene det at Bakken bestod af teltholdere og der i øvrigt var en del fylderi derude, har sikkert gjort at Tivoli, oprindeligt Københavns Tivoli og Vauxhall, blev så populært. Der var ved åbningen bygget træbygninger

En Påfugl sidder og sover en regnvejrsdag på Plænen

Plænen sat op til koncert med Koncertsalen i baggrunden

Kunstnergarderobe under plænen

Koncertsalen i vinteroverhaling, alt bliver gennemset og ordnet

med udskænkning af te og serveringer af forskelligt bagværk. Man byggede også den stadigvæk fungerende, om end i 1914, moderniserede Rutchbane, som uden tvivl har fået godtfolk til at besøge Tivoli, mere end én gang. Og således udviklede det sig. Haven gav overskud til de, som havde investeret og flere tiltag i form af musikalsk fremførelse og kunstnere på plænen gjorde, at Tivoli'et slog pælerod i den gamle fæstningsjord. Haven har gennem tiden altid været smuk og velfunderet ud i haveanlæg. Der bruges selv i dag allermest på gartnerarbejde, for at haven skal gøre sig så smuk som muligt. Eksempelvis om foråret, når tulipanerne blomstrer, er haven et fuldstændigt uimodståeligt skue. Men så er der alt det, man ikke ser, som almindelig besøger af haven. Alt det, som ligger bag alt det arbejde, som skal til for

at vi, som nydere af havens pragtfuldhed, får den store oplevelse vi trods alt betaler for. I tidligere år var haven kun åben fra sidst i april til sidst i september. Man koncentrerede sig dengang om vedligeholdelse af haven og forlystelserne, og teknologien gjorde, at betalingssystemerne til de enkelte forlystelser var små billetteringskontorer, for hver enkelt forlystelse. Dette var virkeligheden helt frem til slutningen af 70'erne, hvor en ny virkelighed i form af datalogi og hurtigere betalingsfunktionaliteter betød, at man kunne indføre et samlet betalingssystem, så alle forlystelser kunne benyttes mod forudbetaling og 'entréarmbåndet' blev også noget senere en realitet. Nye tiltag, som vildere forlystelser og andre nybygninger er kommet til, og vi har tidligere her i Stræderne, fortalt om det udendørsarbejde der skal til, af blandt andre

Det Tivoli vi ikke ser...

Olaf Ussing...

De nedre dele af Odinekspressen under servicering

Minen tørlagt, så alt kan blive pænt

gartnerne og elektrikere, og en hel masse andre. Og så har Tivoli jo næsten åbent hele året, hvilket gør det til en ekstra udfordring, at få tingene til at passe. Og her har Tivoli fået en, skal vi kalde det for en 'modstandsgruppe', der på foreningsagtige vilkår, forsøger at dæmpe den kommercialiserede udvikling i Tivoli. Gruppen hedder 'Tivolis venner' og er en organisation for kultur- og arkitekturinteresserede. Specielt de kørende forlystelser har været udsat for kritik og det har stået på siden 1996. Men ejendomsretten og dermed også ledelsesretten, gør det meget svært for gruppen at få ordet, endelige handling i deres ønsker for Tivoli A/S, som det har heddet siden år 2004. Tivoli har bla.a. haft planer om at nedrive det gamle Tivolisløt, til fordel for et hotel og ejerlejligheder. Yderligere

planer om byggeri langs smøgen ses også. Planen om slottet er vist p.t. kuldsejlet. Dette sker helt tilbage i 2006 og Tivolis venner havde her fingre med i spillet, i form af pressearbejde og lignende. Borgerrepræsentationen har været med til at sætte en bremse på nogle af projekterne. Der har dog også været gode ting. Karussellen 'Himmelskibet' har fået god kritik, fordi den passede ind, med sin filigranagtige opbygning. Men anderledes er det, at historiske boder i smøgen er blevet nedlagt. Nu er der somme steder opsat automater i stedet. Vi må se om det historiske og hyggelige Tivoli overlever. Nu ser vi så mest på det man foretager sig i værksteder mv. og man kan her få et lille indblik i, hvordan Tivoli også er, når man vedligeholder. Og også at Tivoli stadig er smuk.

De fine veteranbiler får også en tur

Totalleverandør til din virksomhed
Indenfor digitalprint

ROLL-UP / FLAG
BANNER / SKILTE
PLAKATER
FOLIER TIL VINDUER
FORTROLIGHEDSPRINT

FOTOPRINT / PRINT PÅ CANVAS
RAPPORTER / MAPPE SAGER
BROCHURE / FLYERS
TEGNINGSRINT
PRINT PÅ PLADER

Nørregade 7 1165 København K 33 14 58 33 noe@vesterkopi.dk www.vesterkopi.dk

Tlf.: 23 96 01 81 britishbarber.dk

British Barbers Shop

klip & barbering | haircutting & shaving
Stuðstræde 8 | 1455 Kbh. K.

No appointment necessary
email: info@britishbarber.dk

Olaf Ussing sammen med Ghita Nørby
på Det Kongelige Teater

En af de mere, i vor tid i hvert fald, ukendte skuespillere var Olaf Ussing. Han blev født på Frederiksberg 26 april 1907 og efter at have taget uddannelse på Svend Methlings elevskole på Komediehuset, debuterede han i '29 i rollen som Søren Torp i Genboerne. Hans talent lå i de roller der ikke var helt almindelige. Fra '31 til '36 arbejdede han på Odense Teater samt på Århus Teater. Han turnerede også en del, men fra '36 var hans anker kastet i København. Og i 16 år fra '50 til '66 optrådte han på Det Ny Teater og herfra videre til Det Kongelige Teater. Han havde en helt speciel diktion og havde via det meget ofte succes med at spille ældre end han var. Han modtog teaterpokalen i 1977, og i alle årene en rigtig gastronom, ved siden af arbejdet som skuespiller. Han var rigtig god ven med en af de tidlige 60'eres mad-

skribenter, nemlig Mogens Brandt. Denne skrev en bog, hvori Olaf Ussing optrådte som "Snyltægsten". Det lod til at Olaf Ussing havde en forunderlig evne til lige at vide, hvornår han skulle slå til på telefonen og spørge: "Hvornår var det i aften?" Så kunne han komme og deltage i festlighederne hos gastronomikollegaen. Det var selvfølgelig en venlig gestus, der gjorde, at han fik tilnavnet. Men Olaf Ussing var en mand med mening. Og han var ikke sen til at udtale sig. Han lagde ikke beslag på sig selv og var meget ligefrem, hvilket han ikke mente, havde skadet ham på noget tidspunkt. Dog var der en del der ikke brød sig om ham. Og for udenforstående har man jo tendens til at sætte mennesker i bås, alene på vores oplevelse af en person. Selv skuespillere har dette lod, om end i mere udpræget grad.

En scene fra TV opførelsen af Alladdin med Birthe Neumann og Olaf Ussing

Olaf Ussing havde det også med at overdrive lidt. Under forberedelserne til filmen 'Peter Von Scholten' blev han ringet op og adspurgt, om han ville medvirke i filmen. Han svarede, at det ville han da meget gerne, -"Jeg har jo en del familie liggende derovre på kirkegårdene, så kan jeg se til dem!" Hvor meget der var om

snakken er uvist, men sikke et svar at rykke ud med. Olaf Ussings sidste forestilling var 'Tartuffe' på Betty Nansens Teateret. Han nåede kun at spille få forestillinger, hvor han fremførte denne rimeligt store monolog. Olaf Ussing døde d. 4. januar 1990 og er gravsat på Frederiksberg Kirkegård.

FRESE & SØN
GLARMESTER TØMRER SNEDKER
Kattesundet 16
1458 København K
Telefon: 33 14 41 39 - Fax: 33 14 36 77
Mail: mail@frese.as - www.frese.as

Kig ind og se
hvad andre
ikke har!

ALPACAHUSET
-byder i august på
UDSALG

Store Kongensgade 90
1264 Kbh.K
Tlf.: 33 14 12 28
Mail: info@alpaca-huset.dk
www.alpaca-huset.dk

Guitarfestival 2017...

Alle koncerter finder sted i det guddommeligt smukke "Teatermuseet i Hofteatret" som ligger på selve Christiansborg i hjertet af København. Det kan være en anelse vanskeligt at finde teatret, hvis man er førstegangsbesøgende, så tag et grundigt kig på kortet på forhånd og kom i rigtig god tid og nyd evt. en lille omvej eller vildfarelse. Finder man teatret i første forsøg, kan man nyde de fantastiske omgivelser - enten området omkring Ridebanen, hvor Hofteatret har til huse, eller inde i selve teatermuseet, som rummer mange udforskningsmuligheder udover selve teatersalen, hvor koncerterne finder sted.

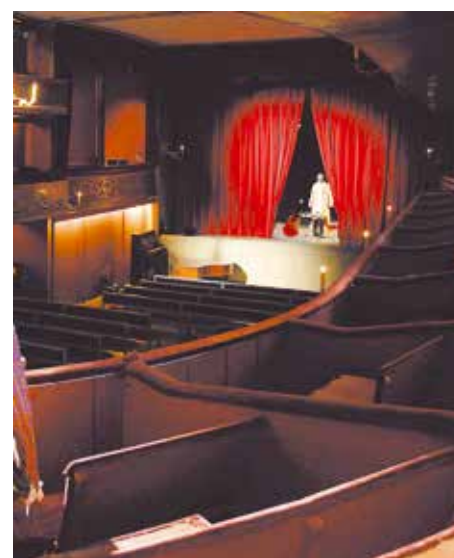
Adresse: Teatermuseet i Hofteatret, Christiansborg
Ridebane 18, 1218 København K

Offentlig transport til Teatermuseet i Hofteatret:

Der er mange muligheder for at komme til Hofteatret/ Christiansborg med offentlig transport. Følgende buslinjer stopper ved Christiansborg: 1A, 2A, 9a, 26, 37, 66.

Nærmeste metrostationer er Kongens Nytorv og Christianshavn, som begge ligger cirka 1 km væk. Beregn 15 minutters gang.

Parkering: Der er meget begrænsede parkeringsmuligheder i nærheden af Hofteatret og Christiansborg. De få tilgængelige parkeringspladser findes i Slotsholmsgade samt langs Frederiksholms Kanal og administreres af private parkeringsselskaber. Nærmeste P-hus ligger på Bremerholm (ved Magasin du Nord). Parkering på Ridebanen eller i Indre Slotsgård er desværre kun tilladt for ansatte på Christiansborg, og personer med særligt tilladelse.

Teatermuseet er ramme om festivalen

Peter Strömngren, guitarist
komponist og direktør for
festivalen

Beijing Guitar Duo

**Galleri
Claus-C**

Store Kongensgade 118 - 1264 København K.
Tel. 33 13 40 50 - Mob.: 21 47 89 81 - Mail: art@galleri-claus-c.com
www.galleri-claus-c.com

Ny spændende
udstilling med
**PREBEN
FRANCK STELVIG**
"Spot bananen"

Der udstilles nye og tidligere værker
- uddannet på Kunstakademiet
og har udstillet i
hele Europa og i New York
fra 10. juni til 16. august
Åbningstider:
Tirsdag - fredag: 13-18 - Lørdag: 11-14

H. DANIELSENS
KRONQUIST
Vi flytter nu til
HYSKENSTRÆDE 5
LÆDERSTRÆDE 11
1201 Copenhagen K
Tel. + Fax 33 13 02 74
Mail: jk@danielsensilver.dk

ANTIQUES
GOLD
SILVER
SILVER PLATE
PORCELAIN
CHRISTMAS-PLATES
CHRISTMAS-SPOONS
SECOND-HAND GOODS

EVERYTHING
PRICE-MARKED

Svenskerne og os...

Storebæltsbroen ses her i horisonten bag Christiansborg

Historisk må man sige, at vi, det danske folk, har skrevet en del sider sammen med svenskerne. Og nu viser det sig, at vi danskere åbenbart kan narre vort broderfolk i helt umanerlig retning. Sveriges største avis, Expressen, har i en leder, skrevet af Patrik Kronqvist, taget boksehandskerne på, og harceleret mod den svenske regering. Det drejer sig om Postnord, den svenske koncern, som jo er fusioneret med Post Danmark i 2009. Endvidere også om visse svenske kommuner samt en skatteaftale. Engang, mange år før Øresundsbroen blev en realitet, har vi gjort os bemærket i Sverige. Svenske husmødre fartede over Øresund for at købe ind, billigere end de kunne i hjemlandet. Og i den forbindelse blev der i dansk revy lavet et nummer, som beskrev en af disse husmødres oplevelser på turen. Hun kunne få sig en 'syp' på vejen hjem på overfarten, for de penge hun havde sparet på at handle i broderlandet. Og det skabte

ballade. Vi danskere skreg af grin i revyen, men svenskerne reagerede med boykot og forbud mod at udsende revynummeret i radioen derovre. Nummeret hed 'Mellem Sjælland og Skåne' og blev sunget af Bodil Steen. I nummeret endte 'lyckan' ved, at der kom en 'Øresundbro' og så var det 'slut med fyllert'. I mellemtiden er Øresundsbroen så kommet og vi er nu landfaste med svenskerne. Vore danske politikere har forhandlet en aftale på plads med det svenske PostNord som nu, ifølge det svenske medie Expressen bl. a. river det økonomiske tæppe væk under de kapitalkredse, som ejer PostNord. Der skal tilføres en, ikke uvæsentlig, bunke penge for at kompensere for tabene i Danmark. Den svenske del af PostNord har stabile overskud, hvad man ikke kan sige om den danske del. Da PostNord blev dannet, fik den svenske regering 1,4 milliarder i kompensation. Det batter bare ikke rigtigt, når underskuddet i 'lille Danmark' bare sidste

år udgjorde 2 milliarder. Svenske skatteydere skal med andre ord poste kroner i den danske stat. Men der er mere. Man aftalte i 2003 at man skulle betale sin skat, hvor man arbejder og ikke hvor man bor. Kronikøren mener, at det mest er mennesker som bor på den svenske side af sundet, der rejser til Danmark og arbejder. Hermed kan man påstå, at de skånske kommuner så må til lommerne, med 3 milliarder svenske kroner årligt. 'Djælvanskara'

kunne man risikere at høre flere gange i fremtiden. Vi kan åbenbart vifte med Dannebrog og få svenskerne til at se rødt og hvidt, mere en gult og blåt. Måske meget godt, med tanke på, at vi i denne tid kan trække radiser i nationalfarverne, hvor svenskerne måske er gule og blå af misundelse over vore forhandlingsresultater.

BLUES BAR

Levende musik hver nat
Løngangsstræde 21C
Tlf. 3311 6453 • www.mojo.dk

FOTO/C - Holbergsgade 5 - DK 1057 København K.
Telefon: 33 14 24 14 - www.fotoc.dk

Det sker på Galleri C...

Udstilling i byen...

Galleri
Claus C

Trine Panum er uddannet er cand.phil. i dansk og medievidenskab fra Aalborg Universitet, men har efter en karriere som TV-vært kastet sig 100% ind i et liv som kunstner. Der er tale om meget fine poetiske malerier af ret høj kvalitet.

Farvemættede, dybe penselstrøg sat fornemt sammen til helheder, der får fladerne til at svinge og danse i elegant samklang farverne imellem. Man fornemmer samtidig en

fornemhed og balance, så øjet hviler afslappet i kunstnerens malede draperinger. Der er stor stofflig virkning i disse billeder.

”Maleriet er en uundværlig måde at udtrykke sig på. Timerne foran lærrederne er ren fordybelse og en rejse gennem følelser. Glæde, engagement, frustration og smerte frigiver den skabende energi. Jeg reagerer og skaber i sponanitet.”

Suse Hartung's billede 'something strange with the sky today'

Suse Hartung er uddannet tekstildesigner fra Danmarks Designskole og har i mange år udstillet sine oliemalerier i gallerier og kunstforeninger. De senere år har hun udvidet sit udtryk med tegninger af dyr på søkort, nodepapir, diasrammer og andre materialer, hvor hun bruger materialet som en del af det endelige udtryk.

Der er altid dyr i motiverne, og nogle gange optræder mennesker sammen med dyrene og skaber en surrealistisk fortælling. Der er humor, poesi og intensitet i værkerne. Suse er ofte inspireret af nyheder og avisartikler om miljøforandringer og behandling af dyrene, så alvoren anes bag hendes stærke streg.

Galleri Claus C. glæder sig til at åbne en flot udstilling med to vidt forskellige kunstnere, der oprigtigt klæder hinanden. Udstillingen åbner den 18. august og kan ses frem til den 13. september.

TIVOLI HALLEN
v/ Helle Vogt

FROKOST og AFTEN

Vester Voldgade 91
1552 København V.
Tlf. 33 11 01 60
www.tivolihallen.dk

Fin udstilling i
Det Grønlandske Hus med
professionelle portrætter
Torsdag 01. juni kl. 10.00 –
onsdag 16. august kl 16.00

HER ER JEG
Af Carsten M. Pedersen

I portrætserien Her er jeg møder vi herboende grønlandere med forskelligt ophav, tilknytning, historie og oplevelse af at være et andet sted. Her er kun vist et udvalg.
www.cmpedersen.dk

Kristine, 44 år
Social- og sundhedshjælper.
Jeg er både grønlander og dansker, i dag tænker jeg på dansk.
Jeg er et Flokdyr, jeg har aldrig prøvet at bo et sted, hvor der kun stod Kristine Petersen på døren.
Førhen tog jeg bare min familie for givet.
I Danmark lærte jeg at værdsætte alt det, de havde betydet for mig.

Thala, 57 år
Jeg er født og opvokset i østgrønland, og min far var fanger I 20 år har jeg boet her i Kerteminde på Fyn
Siden jeg var 14 år har Jeg arbejdet, men er i øjeblikket sygemeldt fra mit Job som SOSU assistent.
Mit største ønske er, at komme til Canada og møde de oprindelige eskimoer der.

Det lille Apotek
Er stedet hvis man ønsker hygge, nostalgi og god dansk mad.

**frokost fra 98-
aften menu fra 98-**

Store
Kannikestræde 15
Telefon 33125606
[www.
det lille apotek. dk](http://www.detlilleapotek.dk)

SKRÆDDERI & RENSERI
Noori

Skt. Peder Stræde 43, kl. th.
1453 K. - Tlf: 88 73 15 08
Mob: 28 32 05 08

UDDANNET SKRÆDDER.
TILBYDER SYNING,
TILRETNING OG
REPARATIONER AF
DAME- OG HERRETØJ.
BRYLLUPSKJOLER, PELS,
LÆDER, SKIND, GARDINER,
SENGETØJ OG MEGET MERE

Abningstider:
Mandag til fredag: 9 - 18.30
Lørdag: 9 - 16.00

VI TILBYDER OGSÅ
RENSNING, PLETBEHANDLING
OG PRESNING/STRYGNING

www.noori.dk
hashemnouri@hotmail.com

KIELBERG & CO

Besøg
en spændende
butik med
fin kunst og
kunsthåndværk

Mandag - Fredag : 11-17.30
Lørdag : 11-14

Gothersgade 105 - DK 1123 København K - Tlf. 60 51 13 19

Fransk inspirerede blåmuslinger...

Nemt i varmen – blåmuslinger på grillen

Når vi holder ferie i sydens varme eller bare nyder at være ude og tage afslappet på madlavningen, er grillen ofte et foretrukket valg. At lave maden udendørs giver i sig selv en stemning af ferie og solrige dage, hvor en lun aften fint indledes med madlavning i haven, på terrassen eller på altanen.

Det er her, muslingerne kommer ind. For de kan sagtens tilberedes, uden at man skal stå med hovedet over en varm gryde inde i køkkenet.

Man tager et kg blåmuslinger og skyller dem godt i 2-3 hold koldt vand. Før sidste skyl fjernes det værste skæg. De muslinger, der ikke lukker sig, smides væk. Læg muslingerne på en staniolbakke, der er nem at sætte på grillristen, når grillen er godt varm. Nu kan de to dressinger røres sammen: 1 dl creme fraiche røres med hakket dild, lidt citronsaft og friskkværnet peber, spar ikke på dilden. 1 dl creme fraiche blandes med en håndfuld kapers og en teskefuld dijonsennep. Muslingerne er færdige efter 10-15 minutter i den varme grill med låg på,

1 kg blåmuslinger har været i skyllebad 3 gange og er befriet for det værste skæg. De muslinger, der ikke lukker sig under denne proces, kasseres. Muslingerne lægges på en staniolbakke, der går nemt i kuglegrillen.

FINGERBØLLET
WILDESGADE 39 - Tlf.: 32 54 67 17
CHRISTIANSHAVN

God madidé

Foto: Henrik Ploug (FAF og DBA)
Tekst: Ploug

Det smager godt at dyppe muslingerne i en frisk sauce. Basis er en creme fraiche, denne har et fedtindhold på 15%. Nogle skefulde blandes med friskhakket dild, gerne rigeligt med dild, lidt citronsaft og peber. Til den anden sauce blandes creme fraiche med kapers og dijonsennep efter smag.

de muslinger, der ikke er åbne, kasseres. Og så er der serveret: Muslingerne dyppes i dressing, dryppes måske med lidt citron, og spises med et godt brød til, og den kølige, tørre hvidvin eller rosé, der absolut hører til sommerens glæder.

De rensede muslinger skal have ca. 10 minutter på grillen, med låg på. Grillen bør være godt varm, når muslingerne skal på. De muslinger, der ikke har åbnet sig efter 10-15 minutter, skal kasseres.

De færdige muslinger serveres med citronbåde, de to slags dressing og et godt brød. 1 kg blåmuslinger passer til to personer – det gør en kølig flaske tør hvidvin også.

Peter Strömgren præsenterer:

5th new
COPENHAGEN
GUITAR FESTIVAL

Festivalen for klassisk guitar
5.-12. august 2017
Teatermuseet i Hofteatret
Christiansborg Ridebane 18, 1218 København K

Lørdag d. 5. august 2017 kl. 20	Søndag d. 6. august 2017 kl. 20
 JORGE CABALLERO (PERU) <i>Den peruvianske guitaroldmand!</i> Musik af Isaac Albéniz, Antonin Dvořák, Ernesto García de León, John Major.	 EWELINA KONIEC & BIANKA SZALATY (POLEN) Mezzosopran & guitar En aften med fyrige spanske sange af Rodrigo, Obradors, Giménez, Granados og García Lorca.
Tirsdag d. 8. august 2017 kl. 20	Onsdag d. 9. august 2017 kl. 20
 ANDREA DE VITIS (ITALIEN) <i>Et af nutidens største unge talenter!</i> Musik af Mertz, Tansman, Castelnuovo-Tedesco, Marco De Biasi.	 MIE OGURA & ATANAS OURKOUZOUNOV (JAPAN/BULGARIEN) Balkanmusik mm. for fløjte og guitar! Musik af Atanas Ourkouzounov, Bela Bartok, Debussy, Lennon-McCartney, Chick Corea.
Fredag d. 11. august 2017 kl. 20	Lørdag d. 12. august 2017 kl. 20
 BEIJING GUITAR DUO (KINA) <i>Verdens mest virtuose guitar duo?</i> Musik af Scarlatti, Granados, Walton, Agustín Barrios Mangoré, Albéniz, Chen Yi.	 OSCAR HERRERO (SPANIEN) <i>Førrygende flamenco for sologuitar spillet af en af vor tids store veteraner!</i> Bulerías, Malagueña, Alegrias, Farruca, Soleá, Rumba, Tangos.

Endvidere masterclasses & workshop på
Det Kgl. Danske Musikkonservatorium med
Jorge Caballero, Andrea De Vitis,
Atanas Ourkouzounov, Oscar Herrero

Kontakt: ☎ 82 13 14 73

COPENHAGENGUITARFESTIVAL.DK

